

tig Bestemmelse som Reglerne for Anvendelsen af Forholdstalsvalg til de kommunale Repræsentationer og Indenrigsministeren. Det synes jo, at vi have en Masse Systemer. Vi have det gamle Andræ'ske, der er slaaet fast — maaste med Tillæg — for Landssthingsvalgene; dernæst have vi det d'Hondt'ske, der er ophøiet, høit ophøiet i Forretningsordenen, og saa have vi endnu et — ja jeg veed ikke, det er allerede i Luftten, at snart skulle vi have det forandret iagen, som vi have, saaledes, som det ærede Medlem fra Horsens lovede os forleden Dag. Det skulde undre mig, om ikke alle disse Mathematikere, naar de se, at Danmark er modtageligt for disse filosofisk-mathematiske Øvelser, medens man ingen andre Steder er det, vilde gjøre os til Gjenstand for det værste Projektmageri paa det Omraade, saa at vi faae det ene Projekt efter det andet om Reglerne for Forholdstalsvalg. Vi skulde efter dette Forslag overlade det til Vedtægter at bestemme Reglerne med Ministeriets Approbation. Det hedder her: „et af vedkommende kommunale Repræsentation vedtaget og Indenrigsministeren stadfæstet Reglement, dog at for Sogneraadens Vedkommende Indenrigsministeren kan lade Amtmanden stadfæste Reglementer.“ Tænk Dem saa, at vi have 11—1200 Sogneraad — ja vi have vel flere her i Landet — og saa mange Rjbstæder, da kan det blive lige saa mange forskellige Vedtægter. Og selv om man ved Approbationen kunde høge at jævne Reglerne, have vi jo dog 20 Amtmænd og en Overpræsident, som Ministeren kunde overlade det til; saa kunde vi i hvert Fald faae Fremgangsmaaden delt ud i en Snes Stykker. Og tænke vi os saa, at vi i Løbet af et Aar sit 20 Projekter om Forholdstalsvalgmaaden — thi det skulde ikke undre mig, om Europas Mathematikere efter de Afgjørelser, vi have haft, særlig vilde sigte paa Danmark — saa kunde vi faae det mest velstignede Virvar af Regler for denne simple Sag, som der nødvendigvis maa være klare og ensfoldige Regler for. Vi vilde faae dem blandede og forskjellige hele Landet over. Altsaa, der er en praktisk Fare ved at indføre dette Princip i en Lov om en Sag, for hvilken man nu har gode Regler og gammel Øvelse. At overlade det til Vedtægter, er jeg bestemt imod. I saa Henseende har de andre Herrer's Forslag den Fordel, at de henvise til bestemte hidtil fulgte Regler, men efter min Formening Regler for et vist begrændset Omraade, nemlig Antallet af Valgmænd til Landsstinget: Saa og saa mange er der, det er lettere overskueligt. Men førte vi det uden videre over paa de kommunale

Valg, kunde det blive særdeles vanstfelig. Jeg skal ikke opholde Thinget mere. Jeg takker for den Velwillie, der er kommen til stede mod vore Forslag derved, at man ikke har havt større Indsigelser at gjøre, derimod i det, der hidtil er fremkommet. Jeg beder for, at man forkaster Endringsforslag Nr. 1, iblandt de Forslag, som det ærede Medlem fra Standerborg (S. Sørensen) er Ordfører for, og vil helst have stemt imod, de andre ogsaa paa dette Stadium. Skjøndt vi stemte gjerne for en saadan Lov, selv om det stod der. Men det Tilhæng, det ærede Medlem fra Horsens (Wajer) har givet den under Nr. 6, kunne vi ikke tiltræde. — Der var et Punkt til, der blev nævnt, nemlig det om Sammenrulningen; nei, det kunne vi ikke saa vel gaa ind paa at forandre: Er der to Stemmesjelder sammenrullede, saa ere de kasserede alligevel. Sammenrulningen er det Hemmelighedsmoment, som skal til, ikke for absolut i streng Forstand at gjøre Valget hemmeligt, men for at den enkelte Vælger kan for sit Vedkommende holde det hemmeligt.

Sauber: Paa Grund af den Uenighed, som viser sig angaaende de stillede Endringsforslag, maa det vistnok anses for ønskelig, at saavel disse Endringsforslag som Sagen i sin Helhed bliver gjort til Gjenstand for Overveielse i et Udvalg. Jeg tillader mig derfor at foreslaa Sagens 2den Behandling standses, og at Sagen henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Formanden (Høgshro): Der foreligger altsaa Forslag om, at Sagens 2den Behandling standses, og at Sagen henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer. Det er derom, Forhandlingen nu vil dreie sig.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berg): Det forekommer mig, at de stillede Endringsforslag ikke give nogen Anledning til at sende Sagen i Udvalg, om dem kan man meget let tage sit Standpunkt under Debatten og ved Afstemningen. Jeg vilde have sat Pris paa, at det ærede Flertal, hvis det vilde have Sagen begravet, allerede havde begravet den ved 1ste Behandling, saa havde det friet de Herrer Forslagsstillere fra at gjennergaa Loven og stille deres Endringsforslag, altsaa været mere hensynsfuldt mod dets egne Medlemmer. Men det kommer jo ikke mig ved. Søvrigt skal jeg kun bemærke, at i Forslagets Henvisning til Udvalget ligger en Willies Tilfjendegivelse af, at man ikke ønsker, at denne Sag skal naae Landsstinget til Behandling i Aar; jeg ønsker at betone dette. Dette er i alt Fald